

РЕШЕНИЕ

№ 8035

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8785** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Ливеда Мед – 2000“ ООД, със седалище и адрес на управление [населено място], район „Т.“, [улица], представлявано от управителя Д. Д. П., срещу Ревизионен акт № Р – 22221021003702 – 091 – 001/18. 02. 2022 г., издаден от Д. Б. К., орган, възложил ревизията и Г. В. К., ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1120/14. 07. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт са установени задължения по ЗДДС в размер на 41 577.92 лева главница и лихви в размер на 31 990.81 лева за данъчни периоди от м. 10. 2016 г. до м. 12. 2016г., от м. 10. 2017 г. до м. 12. 2017 г., от м. 10. 2018 г. до м. 03. 2019 г., м. 05. 2019 г., м. 06. 2019 г., от м. 08. 2019 г. до м. 10. 2019 г., от м. 01. 2020 г. до м. 04. 2020 г. и м. 12. 2020 г. и по ЗКПО в размер на 26 886. 94 лева главница и 11 365.12 лева лихви за данъчни периоди 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2020 г.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен, необоснован, издаден в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Правят се възражения, че доставките, за които е отказано право на приспадане на данъчен кредит и не са признати разходи по фактурите, са реално осъществени. Кадровата и техническата обезпеченост на доставчиците не са елементи от фактическия състав на възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, а липсата им не е основание за отказ, съгласно Решение на СЕС по дела С – 324/11 и С - 18/13. Няма основания за отказ на правото на приспадане на данъчен

кредит и по доставките, извършени от търговски дружества, които не са регистрирани по ЗДДС, тъй като чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС противоречи на общественото право в областта на косвеното облагане. По ЗКПО жалбоподателят счита, че следва да се признаят разходите по всички осчетоводени фактури, както и разходите за брак на стоки, за които са представени протоколи за брак. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. М. Б. Ел – Т.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък. Представени са писмени бележки.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. прави искане за отхвърляне на жалбата, при съобразяване мотивите на решението. Счита, че в хода на съдебното производство не са оборени констатациите в ревизионния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221021003702 – 020 – 001/29. 06. 2021 г., издадена от Д. Б. К., началник сектор при ТД на НАП – В., оправомощена със Заповед № 3 – ЦУ – 1659/05. 05. 2021 г. на зам. изпълнителен директор на НАП във връзка със Заповед №3ЦУ – ОПР – 2/19. 04. 2021 г. на изпълнителния директор на НАП е възложена ревизия на „Ливеда Мед – 2000“ ООД за установяване на задължения за корпоративен данък от 01. 01. 2016 г. до 30. 12. 2020 г. и на задължения по ЗДДС за периода от 01. 10. 2016 г. до 31. 12. 2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221021003702 – 092 – 001/20. 12. 2021 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу ревизионния доклад.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт № Р – 22221021003702 – 091 – 001/18. 02. 2022 г., издаден от Д. Б. К., орган, възложил ревизията и Г. В. К., ръководител на ревизията.

При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден с Решение № 1120/14. 07. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

В хода на ревизионното производство са извършени процесуални действия, описани в констативната част на ревизионния доклад. Изискани са доказателства от задълженото лице, както и такива от трети лица. Направени са справки за относими обстоятелства по данни от информационната система на НАП.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка.

Прието е писмо от директор на Дирекция „Градска среда“, Н., Столична община по молба вх. № САГ23 – ДРОО – 147/17. 01. 2023 г. на адв. М. Ел – Т., видно от което, в информационната и деловодна система на Направление „Архитектура и градоустройство“ не се намират данни за издавани разрешения за поставяне на рекламни – информационни елементи на името на „Строй М – 14“ ЕООД и „Дария – Арт Дизайн“ ЕООД.

По делото са приети снимки, на които се виждат рекламни билбордове на „Ливеда Мед – 2000“ ООД за апарати за контрол на кръвната захар при диабет, разположени отстрани на улици и други пътни участъци. Приложени са рекламни материали за безплатно измерване на кръвна захар, холестерол и кръвно налягане с мобилна лаборатория в различни градове на страната.

Разпитани са свидетелките Г. К. Г. и Д. И. И.. Съдът кредитира показанията им като

обективни, непротиворечиви и достоверни. Свидетелката Д. И. И. работи като счетоводител в „Ливеда Мед – 2000“ ООД. Предмет на дейност на дружеството е дистрибуцията на медицински изделия. През 2016 г. дружеството става част от Австрийската група „Мед тръст“ във връзка с което провежда рекламна кампания. Външни дружества, доставчици на услуги изготвят брошури, билбордове и рекламни материали, рекламни видео и телевизионни клипове. Рекламните услуги през 2016 г. са изпълнени от „Строй М – 14“ ЕООД. Камионче на австрийското дружество е посещавало различни градове в рамките на рекламната кампания, билбордове са поставяни на местата, през които е минавало камиончето, в [населено място], [населено място], [населено място]. Поставени са плакати с датата и мястото, на което ще бъде камиончето и брошури за начина на използване на глюкомера и превенция на диабета. Материалите и брошурите са поръчвани на места, където цената е най – добра, в „Строй М – 14“ ЕООД и „Дария – Арт Дизайн“ ЕООД. Свидетелката дава показания и за извършени СМР на обекти, собственост на „Ливеда Мед – 2000“ ООД. Ремонт е извършен от „Евро инженеринг“ ЕООД на склад на дружеството с адрес [улица]. Същото търговско дружество е извършило и боядисване с латекс и смяна на шкафове в офиса на жалбоподателя, находящ се на [улица]. Свидетелката дава показания и за доставки на маски и дезинфектантни по време на пандемията Ковид – 19, на случаен принцип, чрез куриерска фирма „С.“, поради липса на такива продукти на пазара. В съдебно заседание на 22. 11. 2023 г. свидетелката И. дава показания, че доставените от „Тиролиен – холидей“ ЕООД дезинфектанти, маски и други предпазни средства по време на Ковид – 19 са използвани за нуждите на персонала на търговското дружество, което има 5 офиса в страната и търговски представители.

Свидетелката Г. К. Г. работи от близо 15 години като търговски сътрудник в „Ливеда Мед -2000“ ООД. Дружеството прави рекламни кампании всяка година, основно се изработват плакати и брошури, ръководства за превенция на диабетното заболяване, които се раздават на медицински специалисти, частни клиенти. Всяка година „Ливеда – Мед 2000“ ООД представя на пазара нови продукти, които трябва да рекламира. Рекламни брошури, плакати и материали са поръчват и получават от централния офис, след което се изпращат в офисите в страната. През 2016 г. е трябвало да наложат на пазара изцяло непознат в България продукт, в сътрудничество с нов партньор. Рекламната кампания е проведена в различни градове, изработката на брошури, плакати, флаери е възлагана на външни изпълнители.

По искане на жалбоподателя е допусната съдебно – техническа експертиза, приета по делото, която съдът кредитира изцяло. Вещото лице дава заключение, че между „Ливеда Мед 2000“ ООД и „Евро инженеринг“ЕООД са сключени два договора за възлагане на ремонтни дейности на обект на [улица], дейностите по които са приети с два протокола. Договореният вид и обем на СМР по договорите и Протокол № 1 и № 2 са както следва:

По протокол № 1: изтъргване на постна боя от стени и шпакловка с готова смес – 145 кв.м.; доставка и полагане на армиран бетон В20 за плочи – 25 куб. м.; изравнителна циментова замазка до 10 см по под – 128. 10 кв. м.

По протокол № 2: настилка от теракот – 123 кв.м.; цокъл – 24. 22 м., латекс стени и таван – 131 кв.м.; почистване на основа – 120 кв.м.; натоварване и разтоварване на строителни отпадъци – 20 куб. м., превоз на строителни отпадъци – 20 куб. м.

След оглед на място, вещото лице е установило, че договорените и приети с

Протокол №1 и Протокол № 2 СМР съответстват на извършените дейности в обект, намиращ се на [улица], [населено място].

Приета е съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните. Вещото лице дава заключение, че счетоводството на „Ливеда – Мед 2000“ ООД за периода от 01. 01. 2016 г. до 31. 12. 2020 г. по отношение на процесните фактури е водено редовно. Фактурите са осчетоводени по съответните счетоводни сметки, включени в оборотните ведомости. Фактурите са включени в дневниците за покупки и справките декларации по ДДС за съответните периоди. Към фактурите има съпътстващи документи като договори, приемо – предавателни протоколи, разписки, с изключение на фактурите, издадени от „Тиролиен – холидей“ ЕООД, „Ню Адвъртайзинг“ ЕООД, „Център за градска мобилност“ ЕООД и „Глобал Софтуер Сълюшънс“ ЕООД. Вещото лице дава заключение, че на експертизата не са представени доказателства за кадрова обезпеченост на доставчиците, такава не е установена и с ревизионния акт.

Приобщени са справки, които също не доказват кадрова обезпеченост.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, което има правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевиращи доводи за нищожност на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, от възложителя на ревизията – Д. Б. К., вписана в ЗВР, оправомощена със Заповед № 3 – ЦУ – 1659/05. 05. 2021 г. на зам.изпълнителен директор на НАП във връзка със Заповед №3ЦУ – ОПР – 2/19. 04. 2021 г. на изпълнителния директор на НАП и от Г. В. К., ръководител на ревизията, вписан в ЗВР № Р-22221021003702 – 020– 001/29. 06. 2021 г. Ревизионният акт, ЗВР, РД са подписани с квалифицирани електронни подписи, за което са представени удостоверения от ответника на хартиен и магнитен носител. Подписите са квалифицирани електронни по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги, всички поставени подписи са валидни към момента на поставянето им.

РА е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, каквито не могат да са самостоятелно основание на отмяна на акта, предвид и разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Оспорваният акт частично е издаден при неправилно прилагане на материалния закон. По ЗДДС: С ревизионния акт са установени задължения на жалбоподателя по ЗДДС, главница и лихви в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Строй М – 14“ ЕООД и „Дария – Арт Дизайн“ ЕООД, „Тиролеин – холидей“ ЕООД и „Евро инженеринг“ ЕООД, поради липса на реалност на доставките по фактурите. Отказано е и право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Ню Адвъртайзинг“ ЕООД, „Център за градска мобилност“

ЕООД и „Глобал софтуер сълوشънс“ ЕООД, поради липса на ДДС регистрация на тези доставчици. Данъчни задължения по ЗДДС са установени и на основание чл. 79, ал.1 и ал. 4 от ЗДДС за бракувани стоки.

По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит на основание липса на реално осъществени доставки, настоящата инстанция счита, че в хода на съдебното производство са събрани доказателства, които оборват констатациите на ревизиращите.

По отношение на доставчика „Евро инженеринг“ ЕООД: В хода на ревизионното производство са представени фактури, фискални касови бонове за плащане в брой по фактурите, 2 договора от за възлагане на СМР на обект в [населено място], [улица] и Протоколи № 1 и № 2 от 31. 10. 2016 г. за приемане на възложените СМР. Представени са счетоводни документи, въз основа на които е направен извод, че услугите са осчетоводени, отнесени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Извършена е проверка в информационните системи на НАП, установена дерегистрация на „Евро инженеринг“ ЕООД, считано от 20 .06. 2017 г., поради обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. ДДС по издадените фактури не е начислен, дружеството няма регистрирано фискално устройство в ТД на НАП, не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г., няма персонал, назначен по трудов или граждански договор, няма материална, техническа и кадрова обезпеченост. От страна на органите по приходите е прието, че не е доказано реално изпълнение на предмета на доставките, за които са издадени процесните фактури. В хода на съдебното производство тези изводи са опровергани от събраните доказателства. Предметът на доставките е СМР. Назначената съдебно – техническа експертиза, след оглед на място на обекта дава заключение, че договорените и приети с Протокол №1 и Протокол № 2 СМР съответстват на извършените дейности в обект, намиращ се на [улица], [населено място]. От приложения снимков материал е видно, че действително офисът на „Ливеда – Мед 2000“ ООД е ремонтиран и услугите по договорите за СМР са изпълнени като вид и количество, както са договорени и приети с протоколи. Предметът на доставка по фактурите е изпълнен и наличен при получателя на доставките. Свидетелката Д. И. И. дава показания за начина, по който е избран доставчика на СМР услуги, които показания съдът намира за логични, непротиворечиви и достоверни. Свидетелката, която работи като счетоводител в дружеството, посочва, че е проверявала всички издадени документи по надлежния ред, включително и касовите бележки, по приложения на НАП. Може да се направи извод, че е положена необходимата грижа на добрия търговец. Резултатът от възложените услуги е наличен при жалбоподателя, използва се за независимата му икономическа дейност. СМР услугите са реално извършени. Относно констатациите за липса на кадрова и техническа обезпеченост на доставчика, практиката на СЕС и даденото с нея тълкуване на Директива 112/2006/ЕО не допуска добросъвестният получател по реално осъществена облагаема доставка да бъде санкциониран с отказ на право на данъчен кредит по фактурата за тази доставка поради действия на своя доставчик. Съгласно изводите на СЕС, липсата на кадрова и техническа обезпеченост на доставчика не е основание за отказ на субективното право на данъчен кредит, но след доказване реалността на пряката сделка (решение на СЕС по дело С-285/11). В случая пряката доставка е осъществена, реално СМР са извършени. Получателят е проявил добросъвестност и положил дължимата грижа на добрия търговец, поради което действията на неговия доставчик не могат да бъдат основание за отказ на

правото на приспадане на данъчен кредит. Ревизионният акт е незаконосъобразен в тази му част и следва да бъде отменен.

Аналогични са изводите на настоящата инстанция и по отношение на доставчика „Строй 14 М“ ЕООД. В хода на ревизионното производство са представени фактурите, фискални касове бонове за плащане в брой, договор за рекламна кампания № 12/11.06.2016 г. за предоставяне на временно, възмездно ползване на рекламни площи върху статични рекламни съоръжения, находящи се в различни градове. Предмет на доставките по фактурите са дизайн, дизайн и предпечатна визия за външна реклама, отпечатване на винилни платна, наем на рекламни съоръжения, отпечатване и разпространение на плакати и флаери. При служебна проверка в информационните системи на НАП, органите по приходите са установили, че доставчикът е с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 03. 01. 2017г., на основание чл. 176 от ЗДДС, към датата на сключване на договорите не е разполагал с кадрова обезпеченост. Органите по приходите са направили извод, че не се доказва реално осъществяване на предмета на процесните доставки. В хода на съдебното производство се събраха доказателства, които опровергават констатациите на приходната администрация. Представени са снимки на рекламни съоръжения и поставени върху тях рекламни материали на „Ливеда – Мед 2000“ ЕООД. В хода на ревизионното производство са представени копия на брошури и други рекламни материали за обезпечаване на рекламна кампания по промотиране на пазара на уред за измерване на кръвна захар и контрол на диабетно заболяване. Съдът кредитира като достоверни показанията на свидетелката Г. К. Г., която работи като търговски сътрудник в „Ливеда Мед -2000“ ООД. Свидетелката посочва, че през 2016г., поради смяна на търговския партньор и необходимост от налагане на пазара на изцяло непознат за страната продукт е проведена интензивна рекламна кампания в различни градове, за която са изготвени брошури, плакати, флаери, използвана е мобилна лаборатория, извършвани са безплатни изследвания и демонстрации на уред за измерване на кръвната захар. Настоящата инстанция счита, че съвкупно преценени доказателствата по делото сочат, че действително е извършена рекламна кампания и предметът на услугите е реално доставен на получателя по фактурите. Пряката доставка е доказана. В съдебната практика на СЕС се приема, че констатирана нередност, извършена от доставчика, който не е декларирал своите работници, не е отразил счетоводно разходите за доставката, не е внесъл декларирания ДДС, не разполага с персонал, материали и активи или е извършил други нередности, не дава основание на данъчните органи да

откажат правото на приспадане на получателя на услугите, освен ако самите данъчни органи докажат въз основа на обективни данни, че получателят е знаел или е бил длъжен да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика (виж решението на СЕС по делото М., Р. Д., т. 50 и т. 66, решението на СЕС по делото G. Т., т. 38 и т. 39, решението по делото М. П., т.31, т. 46 и т. 47). В настоящия случай пряката доставка е реално осъществена и не се доказва недобросъвестно поведение на получателя, поради което и незаконосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, в какъвто смисъл е и посочената практика на СЕС.

Незаконосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит и по фактурите, издадени от „Дария – арт дизайн“ ЕООД с предмет дизайн, предпечат и оформление на рекламни материали, отпечатване на винилни платна, наем на рекламни съоръжения, отпечатване и разпространение на плакати и флаери. В хода на ревизионното производство са представени копия на фактурите, договор за рекламна кампания № 22/04. 10. 2017 г. за предоставяне за временно и възмездно ползване на рекламни площи върху статични рекламни съоръжения, приемо – предавателен протокол от 13. 11. 2017 г., доказателства за плащане и осчетоводяване на разходите за външни услуги. При извършената служебна проверка е установено, че доставчикът е с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 06. 02. 2018 г., не разполага с персонал към датата на сключване на договорите. Като доказателства по делото са представени копия на рекламни брошури, снимки на поставени рекламни съоръжения. Съдът кредитра като достоверни показанията на свидетелката Г. К. Г., която работи като търговски сътрудник в „Ливеда Мед -2000“ ООД. Свидетелката дава показания, че дружеството прави рекламни кампании всяка година, основно се изработват плакати и брошури, ръководства за превенция на диабетното заболяване, които се раздават на медицински специалисти, частни клиенти. Всяка година представя на пазара нови продукти, които рекламира посредством кампании, изпълнявани от външни доставчици. За 2016 г. рекламната кампания е изпълнявана от „Строй 14 М“ ЕООД, а за 2017 г. е изпълнявана от „Дария – арт дизайн“ ЕООД. Предвид предмета на дейност на жалбоподателя – търговия на едро с медицински изделия, фармацевтични стоки, медицинска техника и апаратура, рекламирането на изделията, които „Ливеда – Мед 2000“ ЕООД продава е от ключово значение за дейността на търговското дружество. При съвкупна преценка на доказателствата може да се направи извод, че

рекламни кампании на продаваните от жалбоподателя изделия са провеждани през 2016 г. и през 2017 г., изработвани са рекламни материали, брошури и др., предметът на доставките е реално осъществен. Действително, доставчикът впоследствие е deregистриран по ЗДДС и няма кадрови ресурс, но при добросъвестното поведение на получателя и липса на доказателства за участието му в данъчна измама, не са налице основания за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит, както незаконосъобразно е приела приходната администрация.

По отношение на доставчика „Тиролиен – холидей“ ЕООД са представени копия на фактурите с предмет на доставките предпазни средства – шлемове, маски, ръкавици, почистващи препарати, дезинфектантни, рекламни материали и разнос на рекламни материали. Приложени са доказателства за плащане в брой. При служебна проверка органите по приходите са установили, че впоследствие дружеството е deregистрирано по ЗДДС, доставчикът не е разполагал с персонал, дружеството не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. Правото на приспадане на данъчен кредит е отказано поради липса на доказателства за реално осъществени доставки. Съдът счита, че тези изводи са опровергани от събраните в хода на съдебното производство доказателства. Свидетелката Д. И. И. дава показания, че предпазните средства са закупени по време на Ковид – 19, за собствени нужди на персонала на дружеството, на случаен принцип, по препоръка на „С.“. Фактурите и касовите бележки, ведно със закупените стоки са доставени от куриерското дружество до офиса на „Ливеда Мед - 2000“ ООД. Обясненията на свидетелката за начина на избор на доставчик и начина на доставка на стоките и последващото им използване, съдът намира за достоверни. Доставките са реално осъществени, стоките са използвани за дейността на дружеството. При липса на доказателства за недобросъвестно поведение от страна на получателя на стоките е незаконосъобразно отказване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Няма основание за отказ и по отношение на фактурите, издадени от „Ню Адвертайзинг“ ЕООД, „Център за градска мобилност“ ЕООД и „Глобал софтуер сълюшънс“ ЕООД, които нямат ДДС регистрация. Данъчната администрация се позовава на чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС. Разпоредбата в частта, в която с нея се изисква доставчикът да е регистриран по ЗДДС като условие за възникване на право на данъчен кредит противоречи на правото на СЕС. Не е съобразена с правото на СЕС позицията на органите по приходите за идентификацията на доставчика за целите на ДДС, като условие за правото на приспадане на данъчен кредит на получателя. СЕС

е формулирал като материалноправни предпоставки за възникване на правото на приспадане качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя и използване на получените стоки или услуги за нуждите на облагаемите сделки /вж. така т. 28 от решението на СЕС по дело С-277/14/. Формална предпоставка е данъчнозадълженото лице да разполага с фактура със съответното съдържание, което включва и идентификационния номер за целите на ДДС, под който данъчнозадълженото лице е извършило доставката на стоките или услугите /т. 29 от цитираното решение/. Получателят има право на приспадане дори когато доставчикът е данъчнозадължено лице, което не е регистрирано за целите на ДДС "...стига фактурите за доставените стоки да съдържат цялата изискуема информация по член 22, параграф 3, буква б) от Шеста директива, и в частност информацията, която е необходима, за да се установи кое е лицето, издало посочените фактури, и какво е естеството на посочените стоки..." /т. 40 от цитираното решение, но също и соченото там решение на СЕС по дело С-324/11, т. 32/.

По отношение на начислените лихви за просрочие във връзка със задължения по ЗДДС ревизионният акт е законосъобразен и следва да бъде потвърден. Ревизионният акт е законосъобразен и в частта на начисления ДДС за бракувани стоки, за които не са представени доказателства, че са бракувани, поради изтичане срока на годност/трайност, определен съгласно изискванията на нормативен акт. Спазена е разпоредбата на чл. 80, ал. 2, т. 5 от ЗДДС във вр. с чл. 79, ал.1 от ЗДДС. В хода на ревизионното производство и в хода на съдебното производство не са представени доказателства за стоките, описани в протоколите за брак, относно датата на изтичане на срока им на годност, съответно правилно е прието, че следва да се начисли ДДС, при липсата на предпоставки за прилагане на чл. 80, ал. 2, т. 5 от ЗДДС.

По ЗКПО: Предвид мотивите по ЗДДС за реалност на доставките по фактури, издадени от „Строй М – 14“ ЕООД и „Дария – Арт Дизайн“ ЕООД, „Тиролеин – холидей“ ЕООД и „Евро инженеринг“ ЕООД и „Ню Адвертайзинг“ ЕООД, „Център за градска мобилност“ ЕООД и „Глобал софтуер сълюшънс“ ЕООД е незаконосъобразно изключването на разходите по тези фактури на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО в размер общо на 253 996.37 лева. Следва разходите по фактурите да бъдат признати и да се отмени извършената с ревизионния акт корекция на данъчните финансови резултати за 2016 г., 2017 г. и 2020 г. Разходите са документално обосновани чрез първични счетоводни документи, отразяващи вярно и точно стопанските операции. Прието е добросъвестно поведение на жалбоподателя, предвид на което не е налице хипотезата на

отклонение от данъчно облагане и няма основание да се счита, че разходите не са реално извършени.

По отношение на фактурите, издадени от нерегистрирани по ЗДДС дружества, с приложени към фактурите доказателства за плащане, констатациите на органите по приходите не са опровергани в хода на съдебното производство. Законосъобразно не са признати разходи по фактури, издадени от „Ариал адвъртайзинг“ ЕООД, „Промо лимитед тайм“ ЕООД, „Топ адвъртайзинг груп“ ЕООД и „Юро парт“ ЕООД през 2016г. в общ размер на 64 300 лева. Констатирано е че тези търговски дружества не са осъществявали реално стопанска дейност. Тези констатации не са оборени с доказателства. В останалата част по ЗКПО, в която не са признати разходите за бракуваните стоки, поради непредставяне на доказателства, че стоките са с изтекъл срок на годност, законосъобразно разходите не са признати на основание чл. 28, ал. 2 от ЗКПО.

По изложените съображения, ревизионният акт следва да бъде отменен в частта на установените задължения по ЗДДС в размер на 19 486 лева главница по фактури, издадени от „Строй М – 14“ ЕООД и „Дария – Арт Дизайн“ ЕООД, „Тиролеин – холидей“ ЕООД и „Евро инженеринг“ ЕООД и „Ню Адвертайзинг“ ЕООД, „Център за градска мобилност“ ЕООД и „Глобал софтуер сълюшънс“ ЕООД, следва да бъдат отменени и съответните лихви. В останалата част на установени задължения по ЗДДС, главница и лихви, ревизионният акт е законосъобразен.

Ревизионният акт следва да бъде отменен и в частта, в която с него за 2016 г. не са признати разходи по фактурите, издадени от „Строй М – 14“ ЕООД в размер общо на 72 630 лева и по фактурите, издадени от „Евро инженеринг“ ЕООД в общ размер на 16 666. 37 лева. Разликата за внасяне по ЗКПО за 2016 г. следва да се определи на 5 230,36 лева главница, ведно със съответните лихви, като до размера от установената разлика за внасяне от 15 359. 64 лева главница, ведно със съответните лихви, ревизионният акт следва да бъде отменен.

За 2017 г. по ЗКПО следва да се признаят за разходи платените суми по фактурите, издадени от „Дария арт дизайн“ ЕООД в размер общо на 75600 лева. При признаване на тези разходи няма изменение на декларираните от жалбоподателя резултати, не се дължи корпоративен данък, главница и лихви и ревизионният акт следва да бъде отменен изцяло в частта на установените задължения по ЗКПО за 2017 г., главница и лихви.

За 2020 г. по ЗКПО следва да се признаят за разходи платените суми по фактурите, издадени от „Тиролиен холидей“ ЕООД в размер общо на 24

800 лева. При признаване на тези разходи няма изменение на декларираните от жалбоподателя резултати, не се дължи корпоративен данък, главница и лихви и ревизионният акт следва да бъде отменен изцяло в частта на установените задължения по ЗКПО за 2020 г., главница и лихви.

В останалата част на установените задължения по ЗДДС и ЗКПО, главница и лихви, ревизионният акт е законосъобразен и жалбата следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на правния спор на жалбоподателя се дължат разноски, а именно 1670 лева за експертизи, 5 лева за съдебно удостоверение, 50 лева държавна такса и адвокатско възнаграждение, пропорционално на уважената част от жалбата в размер на 2918 лева, а на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, пропорционално на отхвърлената част от жалбата в размер на 2250 лева. По компенсация ответникът следва да бъде осъден да плати на жалбоподателя разноски в общ размер на 2393 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р – 22221021003702 – 091 – 001/18. 02. 2022 г., издаден от Д. Б. К., орган, възложил ревизията и Г. В. К., ръководител на ревизията в частта, в която с него са установени задължения на „Ливеда – Мед 2000“ ООД по ЗДДС в размер на 19 486 лева главница и съответните лихви, в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Строй М – 14“ ЕООД и „Дария – Арт Дизайн“ ЕООД, „Тиролеин – холидей“ ЕООД и „Евро инженеринг“ ЕООД и „Ню Адвертайзинг“ ЕООД, „Център за градска мобилност“ ЕООД и „Глобал софтуер сълшънс“ ЕООД, задължения по ЗКПО за 2016 г. в размер на 10 375,02 лева главница и съответните лихви, задължения по ЗКПО за 2017 г. в размер на 8789.25 лева главница и 3462.32 лева лихви, задължения по ЗКПО за 2020 г. в размер на 2480 лева главница и 160. 52 лева лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – Дирекция „ОДОП“ да заплати на „Ливеда – Мед 2000“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], представлявано от управителя Д. Д. П. сума в размер на 2393 лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: